

[Lis Groes.]

Det er et meget beskedent lovforslag, der her ligger på vort bord, og det er da også min opfattelse, at videre kan vi ikke gå. Der er endnu mange hjem, der ikke har køleskab, og såfremt der er spædbørn i disse hjem, bør der være adgang til at købe frisk mælk. Dertil kommer, at vi nødigt gennem bestræbelser for at give mælkeforhandlerne adgang til søndagsfrihed skulle nå dertil, at forbruget af mælk daler; det er ikke for stort i forvejen.

Nogen let opgave tror jeg imidlertid ikke det bliver for kommunerne at finde frem til en passende turnusordning, når betingelsen for, at ordningen skal træde i kraft, er, at den ikke må medføre væsentlig ulempe for forbrugerne. Det ville vel være noget lettere, såfremt man åbnede for mælkesalg f. eks. hos bagerne, men dér kan man så møde den hindring, at der også er mange bagere, som holder søndagslukning.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han virkelig tror, at der findes mælkeforhandlere, der vil ombytte de to timers søndagsåbning med en hel dag midt i ugen. Det tror jeg næppe. Men jeg er nu altså glad for, at den højtærede minister ikke har taget et længere skridt med hensyn til søndagslukning, end tilfældet er, ikke fordi jeg ikke kunne unde de stakkels mælkeforhandlere en frisdag, men fordi jeg tror, at vi alligevel må prøve at huske på, at kørerne skal malkes alle ugens dage, mælken skal behandles hele ugen igennem, og børnene skal have frisk mælk hver dag.

Jeg vil imidlertid gerne tilsige mit partis velvillige og hurtige behandling af denne lille ændring.

Anker Lau: Den lov om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde, som vi her behandler, er et særgeligt kapitel i næringsfrihedens historie her i landet, og jeg vil for mit vedkommende ikke have noget imod i udvalget at undersøge muligheden for at få disse monopoler afviklet. For øvrigt er der vel ingen grund til ved denne lejlighed at genoptage hele diskussionen om mælkeloven og dens principper; men jeg mener dog, det er på sin plads at understrege, at såvel mit parti som det konservative folkeparti med tilslutning af hele det danske erhvervsliv

og dets hovedorganisationer i sin tid gjorde, hvad vi kunne af et godt hjerte for at hindre gennemførelsen af denne lov og dens angreb på næringsfriheden.

Den blev som bekendt i sin tid gennemført som et af de første resultater af trekantregeringens samarbejde i 1957, og selv om retsforbundet ikke mere er til stede her i salen, synes jeg dog, det bør understreges, at lovens gennemførelse kun blev mulig ved en overenskomst mellem de tre regerende partier, hvorefter retsforbundet erklærede sig indforstået med at lade loven passere folketinget til trods for den modstand, som dette parti sammen med alle os andre i mange år havde udfoldet.

Selve det lovforslag, vi behandler i dag, indeholder jo imidlertid ikke nogen ændring af de principielle forhold, og det er forståeligt, at detailmejerierne, der vel er den gruppe af erhvervslivet, der har den længste arbejdstid og under forhold, der i alle detaljer bestemmes af offentlige myndigheder, nu ønsker denne arbejdstid reguleret; jeg forstår, at man fra alle sider forsøger at gennemføre dette på en sådan måde, at det tjener såvel erhvervet som forbrugerne, og jeg er ganske enig med den ærede ordfører for socialdemokratiet i, at det naturligvis må gennemføres på en sådan måde lokalt rundt omkring, hvor forholdene er forskellige, at det ikke generer forbrugerne af den livsvigtige mælk.

Som det fremgår af den højtærede handelsministers fremsættelse og bemærkningerne til lovforslaget, er sagen forhandlet med de interesserede parter og vil formodentlig kunne gennemføres på en sådan måde, at det ikke virker forstyrrende i dagliglivet.

På baggrund af det, jeg her har udtalt, vil mit parti ikke modsætte sig lovforslagets gennemførelse.

Hanne Budtz: Der er ikke noget at sige til, at den store gruppe af detailmejeriindehavere ønsker andre arbejdsforhold. De har i forvejen en meget lang arbejdsdag, og de har stort set ingen fridage i løbet af året, sådan som det ellers er blevet tilfældet for størstedelen af den øvrige befolkning. Det er også vanskeligt for dem at få bude til at bringe varer ud om søndagen, ja, efterhånd-